

Jaume Bartumeu Cassany

Tribuna

La política social és un luxe?

Aquesta és la pregunta que feia públicament l'associació Notre Europe en el seu butlletí del passat mes de febrer.

Al laboratori de pensament fundat per Jacques Delors i presidit per qui ha estat fins fa poques setmanes ministre de Finances italià, Tomaso Padoa-Schioppa, li preocupa el plantejament minimalista que fan surar algunes institucions europees en l'àmbit social. També troba preocupant el gir adoptat pel Tribunal de Justícia europeu en unes darreres sentències, en els afers *Viking* i *Laval*.

Notre Europe denuncia "... una visió en la qual es fa que la qüestió social quedi supeditada a l'economia...". Marjorie Jouen defensa així la idea que cal assegurar "... una certa autonomia de la qüestió social en relació amb l'esfera econòmica".

Com diu molt bé la gent de Notre Europe, l'àmbit social i també l'àmbit del medi ambient són les dues grans febleses de l'anomenada "estratègia de Lisboa".

Els socialdemòcrates andorrans compartim els plantejaments del Partit dels Socialistes Europeus (PSE), que és també el nostre partit, adreçats a reforçar arreu d'Europa la integració i la protecció socials, assegurar-se que es respectin unes mínimes normes socials i augmentar el

paper vertebrador dels serveis públics.

En aquesta línia, de treball polític comú amb la socialdemocràcia europea, defensem plantejaments reformistes adaptats a la realitat del nostre país, tant en l'àmbit concret de les relacions laborals i les condicions de treball com en el de la millora de les prestacions de la Caixa Andorrana de Seguretat Social.

Proposem reformes mesura-

des i alhora moderades però un sector de la dreta andorrana, una de les més tronades d'Europa, s'esquinça les vestidures.

La seva resposta a la pregunta que dona títol a aquesta tribuna és, així, que la política social és un luxe superflu.

Quina visió més estreta!

L'Alternativa que proposem és ben distinta d'aquest vol gallinaci.

El projecte socialdemòcrata vol un màxim de mercat per a la

competitivitat econòmica que sigui compatible amb una bona redistribució per a l'equitat.

Un Estat eficaç, gestionat amb rigor i que intervingui en la societat com a àrbitre però també com a incentivador. Defensem un govern que tindrà dues obligacions principals:

Una obligació de resultat: ser eficaç al servei de l'interès general.

I una obligació de transparència: parlar clar i gestionar un

Estat que sigui estalviador del diner públic.

Per avançar en aquesta direcció ens comprometem a dir la veritat tant sobre el balanç com sobre les propostes.

Som en una situació molt ben definida: el liberalisme andorrà ha estat el factor de tots els desequilibris, de tots els trencaments d'igualtat. I no té cap projecte ni cap visió de futur.

Només hi ha dues estratègies possibles: la neoconservadora, que consisteix a voler reduir les despeses públiques sense redreçar l'economia ni alliberar-la d'estranyes paternalismes.

L'altra via, l'alternativa, és l'estratègia reformista i progressista que plantegem. Nosaltres volem fomentar la dinàmica econòmica i la innovació sobre la sensació de seguretat global que neix de la cohesió social. No hi ha d'haver cap malentès entre els socialdemòcrates i els empresaris i professionals: la nostra preocupació per la justícia social no es antinòmica ni es contraposa amb l'esperit emprenedor i el treball per compte propi dels empresaris. Pel contrari, és sinònima i complementària del seu esforç i va en la línia de positiva vertebració d'una economia productiva.

Per això la política social no és un luxe, sinó que és una necessitat.